

چکیده

سلب آزادی از مظنونان و متهمان در فرآیند قانونی آن، به لحاظ اهمیت آن در حوزه ی تامین مصالح عمومی از یک طرف و حفظ حقوق و آزادی های فردی از طرف دیگر؛ موضوعی است که دارای اهمیت وصف ناپذیری در حیطه ی مباحث مربوط به آیین دادرسی کیفری دارد. اهمیت بالای این موضوع موجب می شود تا مقنن نه تنها نقطه شروع تا اختتام سلب آزادی را مشمول ضوابطی معین قرار دهد، بلکه ساز و کار هایی در خور و شایسته نیز، هم در فاصله ی زمانی قبل از سلب آزادی و هم بعد از پایان آن، بیانیشد. از جمله تغییرات مثبت قانون آئین دادرسی کیفری جدید؛ توجه و التزام کامل به اصل برائت، بازنگری و اصلاح اصول حاکم بر نظام سلب آزادی از متهم، رسیدگی ها و نظارت های مراجع مافوق در ارتباط با سلب آزادی و از همه مهم تر التزام به نهاد تعقیب به حضور در جلسه ی رسیدگی به اعتراض بر سلب آزادی و ارائه دلایل و اثبات استحقاق متهم به سلب آزادی و محدودیت جرایم مشمول بازداشت موقت، کاهش مدت، جبران خسارت ناشی از بازداشت غیر ضروری می باشد ولی مقنن هنوز در مقام تعقیب در اخذ تأمین از متهم به خصوص صدور قرار بازداشت موقت، موسع بودن جرایم مشمول صدور قرار بازداشت موقت و بازداشت متهم؛ ناموفق بوده و بنظر می رسد در این حوزه نیاز به بازنگری دارد.

واژگان کلیدی: سلب آزادی، تعقیب، بازداشت موقت، متهم، مقام قضایی، آئین دادرسی کیفری